

Vendim nr. 19 datë 05.02.2024

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Fiona Papajorgji,	Kryesuese
Sandër Beci,	Anëtar
Ilir Toska,	Anëtar

në datën 05.02.2024 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 2 (S) 2024 të Regjistrit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: **STEPHAN MORGENSTERN**, përfaqësuar nga avokate Ina Serjanaj, me prokurë.

OBJEKTI: **Konstatimi i shkeljes së nenit 42, pika 2, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*) dhe neneve 5, 6 dhe 13 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut. Shfuqizimi i vendimit nr. 2075, datë 08.12.2023 të Gjykatës së Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë dhe Konventën Evropiane për të Drejtat e Njeriut. Kthimi i çështjes për gjykim pranë Gjykatës së Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm, me tjetër trup gjykues. Marrja e masës së ndërmjetme për pezullimin e shqyrtimit të ankimit kundër ekstradimit të kërkuesit nga Gjykata e Apelit e Juridiksionit të Përgjithshëm.**

BAZA LIGJORE: **Nenet 25, 42, pika 2, 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 5, 6 dhe 13 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); neni 45 i**

ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (ligji nr. 8577/2000).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoji relatorin e çështjes Ilir Toska, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi Stephan Karl Morgenstern (*kërkuesi*) është shpallur në kërkim ndërkombëtar mbi bazën e urdhrin të arrestit ndërkombëtar të dalë në bazë të vendimit nr. 202230930, datë 24.10.2022 të dhënë nga Gjykata e Seoul (Seul), Koreja e Jugut, e cila ka caktuar masën e sigurimit “Arrest në burg” për të, për kryerjen e veprës penale “Mashttrim i rëndë” dhe “Shkelje e ligjit mbi rregulloren e kryerjes së biznesit për mbledhjen e fondeve”, të parashikuar nga legjislacioni penal i Republikës së Koresë.

2. Në datën 18.08.2023 oficeri i Policisë Gjyqësore i Drejtorisë Vendore të Policisë Tiranë ka bërë arrestimin e përkohshëm të kërkuesit për qëllim ekstradimi dhe me vendimin nr. 1875 regj. them., datë 22.08.2023 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë është vleftësuar i ligjshëm arrestimi dhe ndaj kërkuesit është caktuar masa e sigurimit “Arrest në burg”, e parashikuar nga neni 238 i Kodit të Procedurës Penale (*KPP*). Ky vendim është lënë në fuqi me vendimin nr. 1631 (30-2023-5051), datë 20.09.2023 të Gjykatës së Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm.

3. Me shkresën e datës 26.09.2023, Ministria e Drejtësisë i ka dërguar Prokurorisë së Përgjithshme kërkesën e autoriteteve koreane të drejtësisë për ekstradimin e kërkuesit nga Republika e Shqipërisë në Republikën e Koresë. Kërkesa është paraqitur me notë verbale nga Ambasada e Koresë në Republikën e Shqipërisë, e shoqëruar me dokumentacionin përkatës: kërkesën e Ministrisë së Drejtësisë së Koresë së Jugut; urdhërarrestin nr. 2023-34964, datë 18.09.2023 të Gjykatës së Rrethit në Seul Qendror për kryerjen e veprës penale “Shkelje e ligjit dhe rregulloreve për kryerjen e biznesit dhe mashttrimin të rëndë”, të parashikuar nga legjislacioni penal i Republikës së Koresë.

4. Me shkresën e datës 26.09.2023, Drejtoria e Marrëdhënieve Juridiksionale me Jashtë në Prokurorinë e Përgjithshme i ka përcjellë Prokurorisë pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë kërkesën për ekstradim dhe aktet e paraqitura nga shteti korean, si dhe kryerjen e veprimeve përkatëse.

5. Me kërkesën e datës 27.09.2023, Prokuroria pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë ka paraqitur në gjykatë kërkesë për miratimin e lejimit të ekstradimit të kërkuesit nga Republika e Shqipërisë në Republikën e Koresë.

6. Me vendimin nr. 1277 akti, datë 07.11.2023, Gjykata e Shkallës së Parë e Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë ka vendosur miratimin e kërkesës së prokurorisë dhe lejimin e ekstradimit të kërkuesit nga Republika e Shqipërisë drejt Republikës së Koresë. Gjykata e shkallës së parë ka vlerësuar se në zbatim të kushteve të përcaktuara në nenet 490 dhe 491 të KPP-së, vepra penale për të cilën kërkohet ekstradimi nuk është e karakterit ushtarak apo politik dhe nuk ka arsye të besohet se ky shtetas, nëse ekstradohet, do t'i nënshtrohet persekutimit ose diskriminimit për shkaqe të ndryshme ose do të jetë objekt i trajtimeve çnjerëzore, denigruese apo poshtëruese, në shkelje të të drejtave të parashikuara nga KEDNJ-ja; vepra penale për të cilën është akuzuar kërkuesi parashikohet dhe është e dënueshme në mënyrë të ngjashme sipas legjislacionit shqiptar, konkretisht neni 143 i Kodit Penal (KP); nuk jemi në kushtet e parashkrimit të veprës penale; ndaj subjektit që kërkohet ekstradimi nuk ka pengesë ligjore për ekstradimin; në ngarkim të tij nuk ka të regjistruar procedim penal ose vendim gjyqësor për t'u ekzekutuar në Shqipëri.

7. Kundër këtij vendimi, kërkuesi, nëpërmjet përfaqësuesve ligjorë, ka paraqitur ankim në gjykatën e apelit, duke parashtruar, në mënyrë të përmbledhur, se procedurat e ekstradimit janë abuzive dhe mbështeten në të dhëna të falsifikuara, në kundërshtim me nenin 489, pika 2, shkronja "ç", të KPP-së dhe nenin 5, pika 1, të ligjit nr. 10193, datë 03.12.2009 "Për marrëdhëniet juridiksionale me autoritetet e huaja në çështjet penale" (ligji nr. 10193/2009). Kërkesa e autoriteteve koreano-jugore nuk plotëson kriteret formale dhe materiale për të qenë në përputhje me Konventën Evropiane për Ekstradimin dhe parashikimet ligjore. Ekstradimi i kërkuesit do të përbënte nga Republika e Shqipërisë shkelje të neneve 3 dhe 4 të KEDNJ-së dhe nenit 491 të KPP-së, përderisa ai rrezikon të dënohet me burgim të përjetshëm të pakufizuar, të mbahet në kushte që përbëjnë trajtime çnjerëzore e degraduese dhe me punë të detyruar, si dhe të përballet me mohim flagrant të drejtësisë në kundërshtim me jurisprudencën e GJEDNJ-së.

Ekstradimi i kërkuesit do të përbënte mohim të rregullit të specialitetit, në shkelje të nenit 14, pika 1, të Konventës Evropiane për Ekstradimin, nenit 490, pika 1, të KPP-së dhe nenit 42 të ligjit nr. 10193/2009. Autoritetet shqiptare, në formulimin e kërkesave për ekstradim të kërkuesit, kanë shkelur edhe parimin e prezumimit të pafajësisë, të garantuar nga neni 6, pika 2, i KEDNJ-së. Në datën 22.12.2023 kërkuesi ka paraqitur shtesë ankimi, duke parashtruar gjetjet e raportit të një eksperti ndërkombëtar, i cili përshkruan rreziqet me të cilat do të përballlet kërkuesi në rast ekstradimi, si edhe disa elemente të procedurave penale që po zhvillohen në Republikën e Koresë ndaj kërkuesit dhe bashkëpunëtorëve të tij.

8. Në Gjykatën e Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm çështja e kërkuesit është regjistruar me nr. 4494, datë 01.12.2023. Në respektim të nenit 493, pika 6, të KPP-së, ajo i ka kaluar për shqyrtim gjyqtarit që më herët kishte shqyrtuar edhe ankimin e kërkuesit ndaj vendimit të gjykatës së shkallës së parë për caktimin e masës së sigurimit për qëllim ekstradimi në Republikën e Koresë.

9. Me kërkesën e datës 07.12.2023 mbrojtja e kërkuesit ka kërkuar përjashtimin e gjyqtarit të çështjes së ekstradimit, duke pretenduar se nuk garantohej pavarësia dhe paanshmëria e tij. Sipas kërkuesit, në vendimin e datës 20.09.2023, për masën e sigurimit, gjyqtari ka vlerësuar themelin e pajtueshmërisë së dënimit me burgim të përjetshëm me nenin 3 të KEDNJ-së, ka marrë të mirëqenë vlerën përfundimtare të urdhrit të Interpol-it dhe ka shfaqur paanshmëri, duke mos shqyrtuar pretendimet e tij.

10. Gjyqtari i çështjes së ekstradimit ka paraqitur mendimin e tij me shkrim se nuk ka shkaqe ligjore për dorëheqje nga shqyrtimi i saj. Me vendimin nr. 2075, datë 08.12.2023, një gjyqtar tjetër i Gjykatës së Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm ka vendosur të deklarojë të papranueshme kërkesën e kërkuesit për përjashtimin e gjyqtarit të çështjes së ekstradimit, duke vlerësuar, në përputhje me parashikimet procedurale, se në rastin e gjykimeve të posaçme që lidhen me shqyrtimin e kërkesave për ekstradim, nuk zbatohen të njëjtat rregulla për kompozimin e trupi gjykues dhe ndalimet ligjore, qëndrim që është mbajtur edhe nga Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë. Ndaj gjykimi i ankimit që lidhej me masën e sigurimit nuk përbën në vetvete shkak për përjashtimin e gjyqtarit nga shqyrtimi në themel i çështjes së ekstradimit. Po kështu, është vlerësuar se në gjykimin për masën e arrestit gjyqtari nuk ka konstatuar ekzistencën e ndonjë kushti ndalues të ekstradimit, të cilët marrin përgjigje përfundimtare gjatë gjykimin të kërkesës për ekstradim.

11. Në datën 08.01.2024, kërkuesi, përmes përfaqësueses së tij, i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual, për konstatimin e shkeljes së Kushtetutës dhe KEDNJ-së dhe kundërshtimin e vendimit të gjykatës së apelit që ka deklaruar të papranueshme kërkesën për përjashtimin e gjyqtarit të çështjes së ekstradimit. Me një kërkesë tjetër të së njëjtës datë është kërkuar edhe marrja e masës së ndërmjetme për pezullimin e shqyrtimit të çështjes së ekstradimit në gjykatën e apelit, në situatën që ishte planifikuar data e seancës gjyqësore.

II

Pretendimet e kërkuesit

12. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar:

A) Për legjitimitimin:

12.1. Në kushtet që kemi të bëjmë me një vendim për rrëzimin e kërkesës për përjashtim të gjyqtarit të çështjes së ekstradimit, efektet e të cilit janë të menjëhershme, ankimi kushtetues është i vetmi mjet juridik efektiv në dispozicion për rivendosjen e së drejtës së shkelur, pavarësisht se sipas nenit 22, pika 4, të KPP-së ndaj tij mund të bëhet ankim bashkë me vendimin përfundimtar. Në eventualitetin e lejimit të ekstradimit, vendimi i gjykatës së apelit do të ishte menjëherë i ekzekutueshëm referuar nenit 462, pika 3, shkronja “b”, të KPP-së, çka do të bënte të mos kishte më asnjë efekt shqyrtimi nga një gjykatë më e lartë i vendimit për rrëzimin e kërkesës për përjashtimin e gjyqtarit të çështjes së ekstradimit. Në drejtim të afatit për paraqitjen e ankimit kushtetues, cenimi është konstatuar në datën 11.12.2023, kurse efektivisht është marrë dijeni në datën 26.12.2023, kur është njohur me përmbajtjen e vendimit me të cilin është rrëzuar kërkesa për përjashtim e gjyqtarit të çështjes së ekstradimit. Po kështu, mënyra e gjykimit në gjykatën e apelit ka sjellë pasojë të drejtpërdrejtë për kërkuesin, të cilit i është mohuar e drejta të gjykohet nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme. Ankimi kushtetues individual është i vetmi mjet për rivendosjen e të drejtave të cenuara të kërkuesit.

B) Për themelin:

12.2. Është cenuar e drejta për proces të rregullt ligjor, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në drejtim të:

12.2.1 *Së drejtës për akses në një gjykatë të pavarur*, pasi masa e arrestit në rastet e dëbimit ose ekstradimit pushon së qeni në përputhje me nenin 5 të KEDNJ-së nga momenti kur ekstradimi nuk është në përputhje me ligjin e brendshëm ose Konventën. Autoritetet duhet të vlerësojnë nëse ekstradimi është i pajtueshëm me nenet 3 dhe 6 të KEDNJ-së, në mënyrë që masa e sigurimit të justifikohet sipas nenit 5 të saj. Në ankimin në apel ndaj procedurës së vlerësimit të masës së arrestit, është pretenduar se kjo masë duhej shfuqizuar përderisa ekstradimi do të ishte në kundërshtim me nenet 3 dhe 6 të KEDNJ-së, pretendime që u mbështetën në burime informacioni të besueshme dhe në prova, të cilat gjyqtari i apelit u ftua t'i analizonte në mënyrë që vendimi të ishte në përputhje me Konventën. Por gjyqtari nuk e ka bërë këtë analizë, ndaj ai nuk mund të jetë i pavarur në vlerësimin në një moment të dytë të pajtueshmërisë së ekstradimit me KEDNJ-në, thjesht sepse këtë papajtueshmëri e ka vlerësuar ose neglizhuar në momentin e vlerësimit të masës së sigurimit për qëllimet e këtij ekstradimi, rrethanë për të cilën ai nuk jep garanci pavarësie dhe paanësie në shqyrtimin e themelit të ekstradimit. Mungesa e analizës së këtij pretendimi të kërkuesit, çka në vetvete përbën mohim të ekzistencës së rrezikut sipas neneve 3 dhe 6 të KEDNJ-së, konfirmohet edhe nga gjyqtari që ka shqyrtuar kërkesën për përjashtim, por duke mos e marrë parasysh këtë rrethanë dhe duke rrëzuar kërkesën.

12.2.2 *Së drejtës për t'u njohur me trupin gjykues*, pasi për çdo çështje gjyqësore që regjistrohet në gjykatë, përveçse kur ligji parashikon në mënyrë të shprehur se bëhet pa njoftim të palëve, duhet të njoftohet çdo pjesëmarrës në proces dhe nuk ka asnjë dispozitë që ndalon njoftimin e palëve për seancën në dhomën e këshillimit. Neni 340 i KPP-së ka parashikuar rastet kur seanca zhvillohet me dyer të mbyllura dhe përderisa nuk jemi para asnjërit prej tyre, duhej të ishte respektuar e drejta e kërkuesit për të marrë dijeni për seancën gjyqësore në dhomën e këshillimit, duke u mohuar kështu e drejta për të kërkuar eventualisht përjashtimin e trupit gjykues të ngarkuar për shqyrtimin e kërkesës për përjashtim të gjyqtarit të çështjes së ekstradimit.

12.2.3 *Dhënies së vendimit në ditë pushimi zyrtar*, pasi çështjet për përjashtimin e gjyqtarit nuk përfshihen në kategorinë e atyre urgjente dhe që për shkak të afateve

mund të gjykohej edhe në ditë pushimi. Në momentin e paraqitjes së kërkesës për përjashtim nuk kishte datë të planifikuar për gjykimin e çështjes së themelit të ekstradimit, për rrjedhojë nuk kishte ngut për shqyrtimin e saj në ditë pushimi. Për më tepër, nuk është respektuar dhe neni 21, pika 1/1, i KPP-së, pasi të dy gjyqtarët, sipas kalendarit të seancave gjyqësore të datës 07.12.2023, kanë qenë të angazhuar me gjykime që kanë zgjatur deri në orën 16:00, duke qenë në pamundësi objektive qoftë paraqitja e mendimit me shkrim nga gjyqtari i çështjes së ekstradimit, ashtu sikundër edhe njohja me këtë mendim dhe me aktet e dosjes gjyqësore nga gjyqtari që ka shqyrtuar kërkesën për përjashtimin e tij.

12.2.4 Prania e gjyqtarit për të cilin është kërkuar përjashtimi në gjykimin në themel të çështjes së ekstradimit, ku do të analizohen dhe vendoset për pretendimet e kërkuarit për rrezikun real dhe konkret për të pësuar trajtime çnjerëzore në institucionet e paraburgimit në Republikën e Koresë në rast ekstradimi, e bën procesin të parregullt. Shkeljet e nenit 13, i lexuar së bashku me nenet 3 dhe 6 të KEDNJ-së, në rastet e dëbimeve ose ekstradimeve në vende që nuk janë anëtare të Konventës, siç është Koreja e Jugut, janë të pakthyeshme dhe të pakorrigjueshme. Në rast se pranohet ekstradimi, kërkuari nuk mund të ankohej për mungesën e pavarësisë së gjyqtarit të çështjes së ekstradimit në asnjë gjykatë më të lartë, pasi kjo do të kishte vetëm vlerë teorike. Sipas GJEDNJ-së, një ankim për shkeljen e mundshme të nenit 3 të KEDNJ-së duhet të ketë karakter pezullues, për të parandaluar situata si në *çështjen Rrapo kundër Shqipërisë*. Që Gjykata Kushtetuese të konsiderohet mjet efektiv duhet të vendoset edhe masa e pezullimit të shqyrtimit të ankimit kundër ekstradimit në gjykatën e apelit.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimitimin e kërkuarit

13. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të

drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret e nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur. Kriteret për pranueshmërinë e kërkesës janë të natyrës kumulative. Pra, mjafton mosplotësimi i njërit prej tyre që kërkuesi të mos legjitimohet për vënien në lëvizje të gjykimit kushtetues.

14. Kolegji vlerëson se kërkuesi legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, pasi ka qenë palë në procesin gjyqësor në të cilin është dhënë vendimi i kundërshtuar, për rrjedhojë ka interes të drejtpërdrejtë për vënien në lëvizje të këtij gjykimi.

15. Një kriter tjetër paraprak është *shterimi i mjeteve juridike efektive*, që përcaktohet nga neni 131, pika 1, shkronja “f”, i Kushtetutës, sipas të cilit Gjykata bën gjykimin përfundimtar të ankesave individuale kundër çdo vendimi gjyqësor, pasi të jenë shteruar të gjitha mjetet juridike efektive për mbrojtjen e të drejtave dhe lirive themelore kushtetuese që pretendohet se janë cenuar. Mjetet ligjore konsiderohen të shteruara kur, në varësi të rrethanave të çështjes, rregullat procedurale nuk parashikojnë mjete të tjera ankimi. Ky rregull nënkupton jo vetëm që individi t’u jetë drejtuar të gjitha instancave të zakonshme, por edhe që të gjitha pretendimet që ngre në këtë Gjykatë t’i ketë paraqitur më parë në këto instanca, të paktën në substancë, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural. Në kushtet kur kontrolli kushtetues ka një funksion *subsidiar*, ai mund të kërkohet vetëm për një vendim përfundimtar të çfarëdolloj forme që përmbyll procesin gjyqësor të themelit (*shih vendimet nr. 25, datë 13.10.2022; nr. 19, datë 07.07.2022; nr. 14, datë 11.03.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

16. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka pohuar se, si rregull, individi mund t’i drejtohet asaj për kontrollin e kushtetueshmërisë së një vendimi gjyqësor, i cili ka vendosur në mënyrë përfundimtare për të drejtën kushtetuese që pretendohet të jetë cenuar. Megjithatë, duke pasur parasysh edhe natyrën e kontrollit kushtetues individual, si dhe në varësi të rrethanave konkrete të çështjes rast pas rasti, përjashtimisht, kontrollit të saj i nënshtrohen edhe ato vendime të ndërmjetme, karakteri i të cilave do të konsiderohet përfundimtar për qëllimet e nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës dhe nenit 71/a, pika 1, shkronja “a”, të ligjit nr. 8577/2000. Ky përjashtim zbatohet vetëm nëse plotësohen njëherazi tre kushte: (i) kur shkelja e pretenduar është pasojë e drejtpërdrejtë e vendimit të ndërmjetëm; (ii) vendimi i ndërmjetëm të jetë bërë objekt i

ankimit të veçantë dhe gjykatat më të larta të jenë shprehur, qoftë edhe tërthorazi, për të drejtën që pretendohet të jetë cenuar; (iii) dhe vendimi i ndërmjetëm duhet të ketë një masë autonomie nga procesi i themelit, në kuptimin që pavarësisht se shqyrtimi gjyqësor i mosmarrëveshjes së themelit vazhdon, vendimi përfundimtar që do të jepet në themel nuk është i aftë të ndryshojë vendimin e ndërmjetëm dhe as të riparojë në masën e duhur efektet që ai ka sjellë (*shih vendimet nr. 25, datë 13.10.2022; nr. 14, datë 11.03.2021 të Gjykatës Kushtetuese*)

17. Në rastin konkret, objekt i ankimit kushtetues individual është vendimi i gjykatës së apelit që ka shqyrtuar kërkesën për përjashtimin e gjyqtarit të caktuar për shqyrtimin e ankimit të kërkuarit ndaj vendimit të gjykatës së shkallës së parë, me të cilin është lejuar ekstradimi i tij në Republikën e Koresë. Edhe pse formalisht kërkuar ka kundërshtuar këtë vendim në objektin e kërkesës, ai ka kërkuar edhe konstatimin e shkeljes së neneve 42, pika 2, të Kushtetutës dhe neneve 5, 6 dhe 13 të KEDNJ-së, duke e lidhur me kushtet e pranueshmërisë së ekstradimit në këtë rast dhe justifikimin për caktimin e masës së sigurimit.

18. Kolegji vlerëson se procesi gjyqësor për përjashtimin e gjyqtarit të çështjes së ekstradimit të kërkuarit, në kuadër të të cilit është dhënë vendimi gjyqësor i kundërshtuar, nuk paraqet masën e duhur të autonomisë nga procesi i themelit, por është në raport ndërvarësie me të, pasi procedura e përjashtimit të gjyqtarit është në funksion të procesit të themelit. Kjo procedurë përbën një mjet juridik që garanton të drejtën për t'u gjykuar nga një gjykatë e paanshme, si një prej aspekteve të procesit të rregullt ligjor gjatë shqyrtimit gjyqësor, në funksion të rezultatit përfundimtar. Në këtë kuptim, pretendimet që lidhen me shqyrtimin e kërkesës për përjashtim nuk mund të ngrihen në gjykimin kushtetues si pretendime të veçanta, të shkëputura nga procesi i themelit. Në këto kushte, vendimi për pranimin ose jo të kërkesës për përjashtimin e gjyqtarit nga gjykimi i çështjes nuk është përfundimtar për efekt të gjykimit kushtetues, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja "f", të Kushtetutës, pasi nuk vendos në mënyrë përfundimtare për themelin e çështjes.

19. Kolegji vëren, gjithashtu, se sipas kërkuarit, në eventualitetin e lejimit të ekstradimit, vendimi i gjykatës së apelit do të ishte menjëherë i ekzekutueshëm referuar nenit 462, pika 3, shkronja "b", të KPP-së, çka do të bënte të mos kishte më asnjë efekt shqyrtimi nga një gjykatë më e lartë i vendimit për rrëzimin e kërkesës për përjashtimin e gjyqtarit të çështjes, për sa kohë ai vendim do të sillte pasoja të pakthyeshme dhe të riparueshme. Në ndryshim nga sa pretendon kërkuar, Kolegji vlerëson të theksojë se sipas nenit 462, pika 3, shkronja "c", të KPP-

së, në lidhje me ekzekutueshmërinë e vendimeve të formës së prerë në rastet e ekstradimit, si i tillë përcaktohet vendimi i Gjykatës së Lartë, duke garantuar në këtë mënyrë të drejtën e ankimit efektiv deri në shkallën më të lartë të juridiksionit të zakonshëm. Në këto kushte, kërkuesi nuk ka asnjë pengesë që në rast të një vendimi jo të favorshëm ndaj tij nga gjykata e apelit, të ushtrojë mjetin e ankimit në Gjykatën e Lartë (rekurs), përmes të cilit të ngrejë çdo pretendim në lidhje me procesin e kundërshtuar, përfshirë edhe aspektet që kanë të bëjnë me të drejtën për proces të rregullt në drejtim të standardit të paanshmërisë në atë gjykim. Vetëm pasi të ketë një përgjigje përfundimtare në lidhje me këto pretendime nga gjykatat e zakonshme, ai mund të vërë në lëvizje gjykimin kushtetues në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës.

20. Për sa më sipër, analiza e mëtejshme e përmbushjes së kriterëve të pranueshmërisë së ankimit kushtetues individual të kërkuesit bëhet e panevojshme, për shkak të karakterit kumulativ të tyre.

21. Si përfundim, Kolegji vlerëson se ankimi kushtetues individual nuk plotëson kriteret ligjore për kalimin e tij për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pika 2, shkronja “d”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.